

KLAIDINGI SUPRATIMAI APIE ISLAMĄ

1 klaidingas supratimas Musulmonai yra smurtaujantys teroristai ir ekstremistai

Tiesa:

Tai didžiausias nesusipratimas apie islamą, be abejonės kilęs iš pastovaus stereotipizavimo ir žiniasklaidos tendencingumo islamo tematika. Kada ginkluotas teroristas atakuoja mečetę judaizmo vardan, katalikiškos Airijos Respublikos kariuomenės partizanas susprogdina bombą miesto teritorijoje ar Serbijos ortodoksų kareivis prievartauja ir žudo nekaltus civilius musulmonus, šie aktai nėra paverčiami viso tikėjimo stereotipais. Niekada šie veiksmai nėra priskiriami nusikaltėlių religijai. Visgi kaip dažnai mes girdime žodžius „islamo, musulmonų fundamentalistas“ ir kt., siejamus su smurtu. Taip vadinamų „musulmoniškų šalių“ politikai gali turėti arba neturėti kokių nors islamiškų pagrindų. Dažnai diktatoriai ir politikai panaudoja islamo vardą savais tikslais. Žmogus turėtų prisiminti pažvelgti į islamo šaltinį ir atskirti, ką tikra islamo religija sako, nuo to, kas yra vaizduojama žiniasklaidoje. Islamas paraidžiui reiškia „paklusimas Dievui“ ir yra išvestas iš šaknies žodžio, reiškiančio „taiką, ramybę“. Islamas gali pasirodyti egzotiškas ar net ekstremalus šiandieniniame pasaulyje. Galbūt taip yra todėl, kad ši religija nedominuoja kasdieniniame gyvenime Vakaruose, kur islamas yra laikomas musulmonų „gyvenimo būdu“ ir jie nedaro jokio skirtumo tarp pasaulietiško ir švento jų gyvenimuose. Kaip ir krikščionybė, islamas leidžia kovoti ginantis; ginant religiją arba pusėje tų, kurie buvo jėga išvyti iš savo namų. Jis nustato griežtas kovos taisykles, kurios draudžia civilių žalojimą, grūdinių kultūrų, medžių ir galvijų naikinimą.

NEKUR ISLAMAS NEREIKALAUJA ŽUDYTI NEKALTUS...

Taurusis Koranas sako:

„Kovokite Allaho vardan prieš tuos, kurie kovoja prieš jus, bet neperženkite ribų. Dievas nemyli peržengėjų.“ (Šv.Koranas-2:190)

„Jei jie siekia taikos, tada siekite ir jūs taikos. Ir pasitikėkite Dievu, nes Jis yra Visa Girdintis, Visa Žinantis.“

(Šv.Koranas-8:61)

Todėl karas būna tik blogiausiu atveju, ir būna priklausomas nuo griežtų sąlygų, nustatytų šventu įstatymu. Terminas „džihad“ paraidžiui reiškia „priešinimasis“. Musulmonai tiki, kad yra džihad yra dviejų rūšių. Kitas „džihad“ yra vidinis sielos priešinimasis, kurį kiekvienas vykdo prieš egoistiškus troškimus vidinės ramybės pasiekimo labui.

2 klaidingas supratimas Islamas engia moteris.

Tiesa:

Tipiškos musulmonės vaizdas kaip dėvinčios šydą ir priverstos pasilikti namie bei uždraustos vairuoti yra itin dažnas daugybės žmonių mintyse. Nors kai kurios musulmoniškos šalys gali turėti įstatymų, kurios engia moteris, jie neturėtų būti laikomi kaip atėję iš islamo. Daugelis tų šalių nėra valdomos pagal Šariah (Islamo Dievišką Įstatymą) ir pristato savo pačių kultūrinius požiūrius lyčių klausimu. Kita vertus, islamas vyrams ir moterims suteikia skirtingus vaidmenis ir teisingumas tarp jų yra nustatytas vadovaujantis Tauriuoju Koranu ir Pranašo Muhammedo (Ramybė Jam) pavyzdžiu. Islamas galvoja apie moterį, tiek vienišą, tiek ištekėjusią, kaip apie individą su jos pačios teise, su teise turėti ir disponuoti jos nuosavybe ir uždarbiu. Santuokos dovana yra jaunikio dovanojama nuotakai jos pačios asmeniniam naudojimui, ir ji dažniau pasilieka savo šeimos vardą nei ima savo vyro. Tiek iš vyrų, tiek iš moterų yra tikimasi tokio apsiirengimo stiliaus, kuris būtų kuklus ir orus. Dievo Pasiuntinys Muhammedas (Ramybė Jam) sakė: „Tobuliasis tikėjime tarp tikinčiųjų yra tas, kuris geriausiai ir švelniausiai elgiasi su savo žmona.“

Bet kokios rūšies smurtas prieš moterį ir jų vertimas ką nors daryti prieš jų valią nėra leistinas. Musulmoniška santuoka yra paprastas, teisinis susitarimas, į kurį abu partneriai gali įtraukti sąlygas. Vestuvių papročiai plačiai skiriasi priklausomai nuo šalies. Skyrybos nėra paplitusios, tačiau yra priimtinos blogiausiu atveju. Pagal islamą musulmonė mergina negali būti verčiama tekėti prieš jos valią: jos tėvai jai tiesiog pasiūlo jauną vaikina, kuris, jų nuomone, yra tinkamas jai.

3 klaidingas supratimas Visi vyrai musulmonai veda keturias žmonas

Tiesa:

Islamo religija buvo atskleista visoms visuomenėms ir visiems laikams ir taip suderino labai besiskiriančius socialinius reikalavimus. Aplinkybės gali duoti pagrindą kitos žmonos vedimui, bet teisė tai daryti pagal Koraną yra suteikiama tik esant sąlygai, jog vyras yra skrupulingai doras. Jokia moteris negali būti verčiama tokiai santuokai, jei ji jos nenori. Poligamija nėra nei privaloma, nei skatinama, bet vien tik leidžiama. „Šeichų su haremais“ vaizdas nesiderina su islamu, nes vyrui yra daugiausia leidžiama turėti keturias žmonas, ir jei tik jis gali patenkinti griežtas doro elgimosi, atskiro apgyvendinimo ir kt. sąlygas. Leidimas praktikuoti poligamiją nėra sietinas vien tik su aistros patenkinimu. Tai labiau sietina su užuojauta našlėms ir našlaičiams. Taurusis

Koranas apribojo ir įvedė sąlygas poligamijos praktikai tarp arabų, kurie turėdavo po dešimt ir daugiau žmonių, laikydami jas „nuosavybe.“ Yra atvira ir tikslu sakyti, kad tai islamas sureguliuojo šią praktiką, apribojo ją, padarė ją labiau humaniška ir nustatė lygias teises ir statusą visoms žmonoms. Tik labai mažas musulmonų procentas visame pasaulyje tai praktikuoja. Tačiau leidimas praktikuoti apribotą poligamiją sietinas ir su islamo realistišku požiūriu į vyrų ir moterų prigimtį bei įvairius socialinius poreikius, problemas ir kultūrinės variacijas. Tačiau klausimas yra žymiai platesnis nei prigimtinis islamo lankstumas; jis taip pat apima atvirą tiesmukišką islamo būdą nagrinėjant praktines problemas. Užtuot reikalavęs veidmainiško ir paviršutiniško laikymosi, islamas giliau nagrinėja individų ir visuomenės problemas ir pateikia teisėtus ir padorius sprendimus, kurie duoda žymiai daugiau naudos negu tuo atveju, jei jų būtų nepaisoma. Nėra jokios abejonės, kad teisėtai vesta antra žmona, su kuria maloniai elgiamasi, yra geriau nei neteisėta meiluzė.

4 klaidingas supratimas Musulmonai garbina kitokį Dievą

Tiesa:

Allahas paprasčiausiai yra arabų kalbos žodis, reiškiantis Dievą. Musulmonams Allahas yra puikiausias ir daugiausia apimantis iš Dievo Vardų, tai plačiareikšmis arabiškas žodis, reiškiantis Vienintelį Vieną Dievą ir nepriskiriantis Jam jokių partnerių. Tai tiksliai toks pat žodis, kurį žydai hebrajų kalboje vartoja Dievui, žodis, kurį Jėzus Kristus vartojo aramėjų kalboje, kada meldėsi Dievui. Dievas turi identišką vardą judaizme, krikščionybėje ir islame; Allahas yra tas pats Dievas, kurį garbina musulmonai, krikščionys ir žydai. Musulmonai tiki, kad Allaho suverenumas yra patvirtinamas garbinimu ir pažadu paklusti Jo mokymams ir įsakymams, perduotiems Jo pasiuntinių ir pranašų, kurie buvo atsiųsti įvairiu laiku ir į daugelį vietų istorijos eigoje.

5 klaidingas supratimas Islamą buvo skleidžiamas kardu ir netoleruoja kitų tikėjimų

Tiesa:

Daugybė socialinių mokslų vadovėlių studentams vaizduoja arabų raitelį, laikantį vienoje rankoje kardą, kitoje- Koraną, užkariaujantį ir per prievartą

atverčiantį, nors tai nėra istoriškai teisingas pavaizdavimas. Islamas visada gerbė ir davė laisvę kitokių tikėjimų religijoms. Taurusis Koranas sako:

„Dievas nedraudžia jums, atžvilgiu tų, kurie nekovoja prieš jus dėl tikėjimo ir neveja jūsų iš namų, elgtis maloniai ir teisingai su jais; nes Dievas myli tuos, kurie yra teisingi.“

(Šv.Koranas-60:8)

Religijų laisvė yra nustatyta pačiame Tauriajame Korane:

„Nėra jokios prievartos religijoje (islame). Teisinga kryptis aiškiai skiriasi nuo klaidingos.“

(Šv.Koranas-2:256)

Krikščionių misionierius T. W. Arnold turi tokią nuomonę apie islamo skleidimą, kas buvo jo studijų tema: „Apie kokias nors organizuotas pastangas priversti nemusulmoniškas tautas priimti islamą ar apie kokį nors sistematišką persekiojimą, siekiant nuslopinti krikščionių religiją, mes nieko nesame girdėję. Jei kalifai būtų pasirinkę priimti abi veiksmų kryptis, jie būtų iššlavę krikščionybę taip lengvai, kaip Ferdinandas ir Izabelė išvijo islamą iš Ispanijos arba Luisas XIV protestantus...“

Islamo teisės funkcija yra saugoti mažumų privilegijuotą statusą, ir tai yra priežastis, kodėl nemusulmoniško garbinimo vietos suklestėjo visame islamiškame pasaulyje. Istorija pateikia daugybę musulmonų tolerancijos kitiems tikėjimams pavyzdžių: kada 634 metais kalifas Omaras įžengė į Jeruzalę, islamas suteikė garbinimo laisvę visoms miesto religinėms bendruomenėms. Skelbdamas gyventojams, kad jų gyvybės ir nuosavybė yra saugūs ir kad jų garbinimo vietos niekada nebus iš jų atimtos, jis paprašė krikščionių patriarcho Sofronijaus lydėti jį lankant visas šventas vietas. Islamo teisė taip pat leidžia nemusulmoniškoms mažumoms steigti savo pačių teismus, kurie vykdo šeimos teisę, nustatytą pačių mažumų. Visų islamiškos valstybės gyventojų gyvybė ir turtas yra laikomi neliečiamybe nepaisant to, ar asmuo yra musulmonas, ar juo nėra. Rasizmas nėra islamo dalis, Taurusis Koranas kalba tik apie žmonių lygybę ir kokie lygūs yra visi žmonės Dievo akivaizdoje:

„O, žmonija! Mes sukūrėme jus iš vienos sielos, vyrus ir moteris, ir paskirstėme jus į tautas ir gentis, kad jūs galėtumėte pažinti vieni kitus. Išties, gerbiamiausi iš jūsų Dievo akyse yra pamaldžiausi. Dievas yra Visa Žinantis, Viską Suprantantis.“

(Šv.Koranas-49:13)

6 klaidingas supratimas Visi musulmonai yra arabai

Tiesa:

Musulmonų pasaulyje yra apie 1,4 milijardo. Kas ketvirtas žmogus pasaulyje yra musulmonas. Islamas yra greičiausiai auganti religija pasaulyje. Tarp musulmonų yra įvairiausių rasių, tautybių ir kultūrų iš viso žemės rutulio nuo „Filipinų iki Nigerijos“ atstovų, kuriuos jungia jų bendras islamo tikėjimas. Tiktai apie 18% gyvena arabų pasaulyje, o didžiausia musulmonų bendruomenė yra Indonezijoje. Daug musulmonų gyvena Pakistano rytuose. 30% musulmonų gyvena Indijos subkontinente, 20% subsacharinėje Afrikoje, 17% Pietryčių Azijoje, 18% arabų pasaulyje ir 10% Rusijoje ir Kinijoje. Turkija, Iranas ir Afganistanas sudaro 10% nearabiškų Viduriniųjų Rytų. Nors musulmonų mažumų yra beveik kiekvienoje srityje, įskaitant ir Lotynų Ameriką ir Australiją, daugiausia jų yra Rusijoje ir neseniai nepriklausomybę atgavusiose valstybėse, Indijoje ir centrinėje Afrikoje. Apie 8 milijonai musulmonų gyvena Jungtinėse Valstijose.

7 klaidingas supratimas

Islamo tauta yra musulmonų grupė

Tiesa:

Islamą ir taip vadinama „Islamo tauta“ yra dvi skirtingos religijos. Musulmonai paprasčiausiai šią grupę laiko viena iš daugelio kultūrų, naudojančių islamo vardą savo pačių pasipelnymui. Vienintelis bendras dalykas tarp jų yra žargonas, abiejų naudojama kalba. „Islamo tauta“ yra neteisingas vardo panaudojimas; ši religija turėtų būti vadinama farakanizmu, pagal jos propaguotoją, Luiso Farakano, vardą. Islamas ir farakanizmas skiriasi daugelyje fundamentalių dalykų. Pavyzdžiui, Farakano pasekėjai tiki rasizmu ir tuo, kad „juodaodis“ buvo pirmasis žmogus ir todėl esantis pranašesnis, tuo tarpu islame nėra jokio rasizmo ir kiekvienas yra laikomas lygiu Dievo akivaizdoje, skirdamasis tiktai pamaldumu. Yra ir daug kitų teologinių pavyzdžių, kad Tautos mokymai mažai turi bendro su tikruoju islamu. Amerikoje yra daugybė grupių, kurios tvirtina atstovaujančios islamą ir vadina savo sekėjus musulmonais. Bet koks rimtas islamą studijuojantis žmogus turi pareigą tyrinėti ir atrasti tikrąjį islamą. Du vieninteliai autentiški šaltiniai, kurie sieja kiekvieną musulmoną, yra Taurusis Koranas ir autentiški ar patikimi Hadith „Sunnah“. Bet koks mokymas po islamo pavadinimu, kuris prieštarauja ar skiriasi nuo tiesaus supratimo fundamentalių įsitikinimų ir islamo praktikos iš Tauriojo Korano ir autentiškų Hadith, turėtų būti atmestas, ir tokia religija turėtų būti laikoma pseudoislamišku kultu. Amerikoje yra tokių pseudoislamiškų kultūrų, ir farakanizmas yra vienas iš jų. Sąžininga nuostata iš tokių kultūrų pusės neturėtų būti vadinimas savęs musulmonais, o jų religijos-islamui. Tokio sąžiningumo pavyzdys yra bahaizmas, kuris yra islamo atšaka, tačiau bahajai nevadina savęs musulmonais, o savo religijos-islamui. Tiesą sakant, bahaizmas ir nėra islamas, kaip ir farakanizmas nėra islamas.

8 klaidingas supratimas

Musulmonai yra barbariški, atsilikę žmonės

Tiesa:

Viena iš greito ir taikaus islamo plitimo priežasčių buvo jo doktrinos paprastumas. Islamas kviečia tikėti Vienu Dievu, vertu garbinimo. Jis taip pat pakartodamas nurodo žmogui naudoti savo proto ir pastabumo galią. Per keletą metų suklestėjo didžios civilizacijos ir universitetai, nes, pagal Pranašą (Ramybė Jam), „žinių siekimas yra kiekvieno musulmono-tiek vyro, tiek moters-pareiga.“ Rytų ir vakarų bei naujo mąstymo su senu sintezė sukėlė medicinos, matematikos, fizikos, astronomijos, geografijos, architektūros, dailės, literatūros ir istorijos progresą. Daugelis esminių sistemų, tokių kaip algebra, arabiški skaitmenys ir taip pat nulio koncepcija (gyvybiškai svarbi matematikos tobulėjimui) buvo perteikti viduramžių Europai iš islamo. Buvo išstobulinti sudėtingi instrumentai, kurie padarė įmanomomis europiečių atradimų keliones, įskaitant astroliabiją, kvadrantą ir gerus navigacinius žemėlapius.

9 klaidingas supratimas

Muhammedas buvo islamo įkūrėjas ir musulmonai jį garbina

Tiesa:

Muhammedas (Ramybė Jam) gimė Mekoje 570 metais. Kadangi jo tėvas mirė prieš jam gimstant, o netrukus mirė ir jo motina, jis buvo užaugintas savo dėdės iš gerbiamos Kuraiš giminės. Kai jis užaugo, pagarsėjo savo teisingumu, dosnumu ir nuoširdumu, netgi būdavo ieškomas dėl savo sugebėjimo spręsti ginčus. Istorikai jį apibūdina kaip ramų ir pasinėrusį apmąstymuose. Muhammedas (Ramybė Jam) buvo gilios religinės prigimties ir ilgai bjaurėjosi savo visuomenės smukimu. Jo įpročiu tapo kartas nuo karto medituoti Hiros uoloje netoli Mekkos. Kai jam buvo 40 metų, meditacijos metu, Muhammedas (Ramybė Jam) gavo savo pirmąjį atskleidimą iš Dievo per Angelą Gabrielių. Šis atskleidimas, kuris tęsėsi 23 metus, yra žinomas kaip Taurusis Koranas. Kai tik pradėjo perpasakoti žodžius, girdėtus iš Gabrieliaus, ir skelbti tiesą, kurią Dievas atskleidė jam, jis ir nedidelė jo pasekėjų grupelė patyrė nuožmų persekiojimą, kuris augo taip smarkiai, kad 622 metais Dievas įsakė jam emigruoti. Šis įvykis, Hidžra, „migracija“, kada jie paliko Mekką ir iškeliavo į Mediną, žymi musulmonų kalendoriaus pradžią. Po septynerių metų Pranašas ir jo pasekėjai galėjo grįžti į Mekką, kur jie atleido savo priešams ir galutinai įtvirtino islamą.

Prieš Pranašui mirštant, sulaukus 63 metų, didžioji Arabijos dalis jau buvo musulmonai, o nepraėjus nė amžiui po jo mirties, islamas pasklido nuo

Ispanijos Vakaruose iki tokių Tolimųjų Rytų kaip Kinija. Jis mirė turėdamas mažiau nei 5 valdas savo vardu.

Nors Muhammedas (Ramybė Jam) buvo pasirinktas paskelbti žinią, jis nėra laikomas islamo „įkūrėju“, kadangi musulmonai laiko islamą esant tą patį dievišką vadovavimą, kuris buvo atsiųstas visiems žmonėms anksčiau. Musulmonai tiki, kad visi pranašai nuo pat Adomo, Nojaus, Mozės, Jėzaus ir t.t. buvo atsiųsti su dievišku vadovavimu jų žmonėms. Kiekvienas pranašas buvo pasiųstas jo paties žmonėms, bet Muhammedas (Ramybė Jam) buvo atsiųstas visai žmonijai. Muhammedas (Ramybė Jam) yra paskutinis ir galutinis pasiuntinys, atsiųstas paskelbti islamo žinią. Musulmonai gerbia jį (Ramybė Jam) už viską, ką jis padarė ir už jo atsidavimą, bet jie negarbina jo.

„O, Pranaše, „Muhammedai“ iš tiesų Mes atsiuntėme tave kaip liudininką, gerų žinių nešėją, įspėjantį ir kaip tą, kuris kviečia į Dievą Jo įsakymu, ir kaip šviečiantį žibintą.“

(Šv.Koranas-33:45-6)

10 klaidingas supratimas

Musulmonai netiki Jėzumi ar bet kokiais kitais pranašais

Tiesa:

Musulmonai gerbia Jėzų (Ramybė Jam) ir laukia jo Antrojo Atėjimo. Jie laiko jį vienu iš puikiausių Dievo pranašų žmonijai. Musulmonai niekada nemini jo tik kaip „Jėzus“, bet visada prideda frazę „Ramybė Jam“. Taurusis Koranas patvirtina jo nekaltą gimimą (Korano skyrius, pavadintas „Marija“), o Marija yra laikoma skaisčiausia moterimi iš visų kūrinių. Koranas taip apibūdina Apreiškimą Marijai:

„Štai! Angelai sakė: „O, Marija! Allahas tave išsirinko ir ištyrino tave, išrinko tave virš visų tautų moterų. O, Marija! Garbink savo Viešpatį nuoširdžiai: nusizemink ir nusilenk (maldoje) su tais, kurie nusilenkia.“ Tai dalis žinių apie nematomus dalykus, kuriuos mes tau atskleidžiame (o, pranaše Muhammedai!) per įkvėpimą: tu nebuvai su tais, kada jie šaudė galybę strėlių, sprendžiant kas iš jų turėtų būti įpareigoti rūpintis Marija: ne buvai tu tada su jais, kada jie ginčijosi (dėl to). „Štai“ Angelai sakė: „O, Marija! Allahas siunčia tau žodį nuo Savęs: jo vardas bus Jėzus, Marijos sūnus, laikomas garbėje šiame pasaulyje ir Pomirtiniame Gyvenime ir bus (kompanijoje) tų, kurie bus arčiausiai Allaho. Jis kalbės žmonėms vaikystėje ir subrendęs. Ir jis bus teisingųjų (kompanijoje).“ Ji tarė: „O mano Viešpatie! Kaip aš turėsiu sūnų, jei nė vienas vyras nėra manęs palietęs?“ Jis tarė: „Taip-Allahas sukuria, ką tik Jis panori-kada Jis priima planą, tik taria „Tebūnie“, ir taip būna.

(Šv.Koranas-3:42-47)

Jėzus (Ramybė Jam) stebuklingai gimė per tokią pat galią, dėl kurios ir Adomas (Ramybė Jam) gimė be tėvo:

„Iš tiesų Jėzaus pavyzdys, Dievo akyse, yra kaip Adomo pavyzdys; Jis sukūrė jį iš dulkių, tada Jis tarė jam „būk“ ir jis buvo.“

(Šv.Koranas-3:59)

Savo pranašavimo misijos metu Jėzus (Ramybė Jam) atliko daugybę stebuklų. Koranas mums pasakoja jį sakius:

„Aš atėjau pas jus su ženklu iš jūsų Viešpaties, nes aš padariau jums paukščio figūrėlę iš molio, koks jis buvo, ir įkvėpiau jai, ir ji tapo paukščiu, Allahui leidus, ir aš pagydau tuos, kurie gimė akli, ir raupsuotuosius, ir aš prikeliu mirusiuosius, Allahui leidus...“

(Šv.Koranas-3:49)

Nei Muhammedas (Ramybė Jam), nei Jėzus (Ramybė Jam) neatėjo pakeisti pagrindinės tikėjimo Vienu Dievu doktrinos, atneštos ankstesnių pranašų, bet jos patvirtinti ir atnaujinti. Tauriajame Korane yra papasakota, ką Jėzus (Ramybė Jam) sakė apie tai, dėl ko atėjęs:

(Aš atėjau pas jus) patvirtinti Torą, kuri buvo anksčiau manęs. Ir padaryti leistina dalį to, kas (anksčiau) jums buvo uždrausta; aš atėjau pas jus su ženklu iš jūsų Viešpaties. Taigi, bijokite Allaho ir klausykite manęs. ` (Šv.Koranas-3:50)

Pranašas Muhammedas (Ramybė Jam) sakė:

„Kiekvieną, kas tiki, jog nėra kitų dievų tik Allahas, vienas be jokių partnerių, jog Muhammedas (Ramybė Jam) yra Jo pasiuntinys, jog Jėzus (Ramybė Jam) yra Dievo tarnas ir pasiuntinys, Jo žodis įkvėptas į Mariją ir dvasia, sklindanti iš Jo, ir jog Rojus ir Pragaras yra tikri, Allahas įleis į Rojų.“